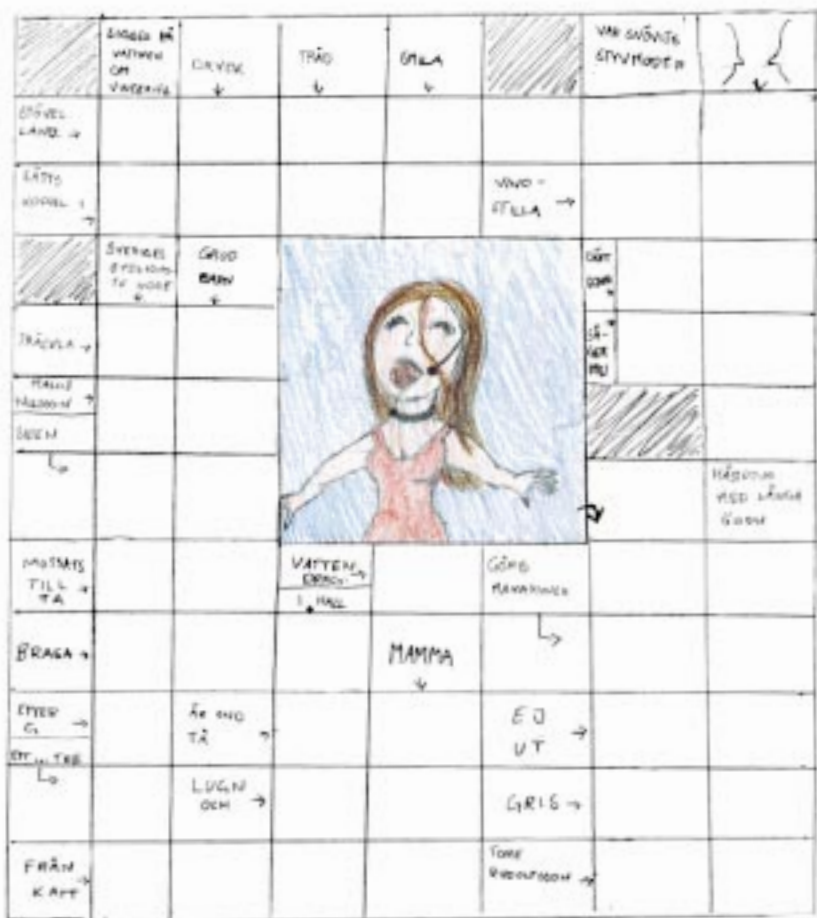

Korsord för de unga

Klarar du det här kluriga krysset, inskickat av xxxxx?

Lösningen kommer i nästa nummer av tidningen. De tio först öppnade lösningarna får biobiljetter. Det finns ju en del biosar att kolla in, så här när våren kommer. Missa inte chansen. Biljetterna gäller till valfria SF-filmer. Även Sagan om de två tornen, som kostar extra. Adressen är Reumatikertidningen, box 12 851, 112 98 Stockholm. Märk kuvertet "Ro hit med biljetten".

Lycka till.

Unga reumatikers adress

Riksorganisationen Unga Reumatiker
Pepparvägen 12
123 56 Farsta

Tel: 08 - 605 82 70
Fax: 08 - 605 48 80

Email: kansliet@ungareumatiker.org
Hemsida: www.ungareumatiker.org

Sara Hjalmarsson
ordförande

Njut av livet, det går inte i repris

Inget är som väntans tider! Varje dag känns lång och jag önskar att allt redan vore klart. Nu är det bara några få dagar kvar innan det är dags för inskrivning och besked om operationsdatum.

Jag är helt sjukskriven för att undvika de bakterier som finns i överflöd bland barnen på jobbet. Min chef upplyste mig om att jag borde förstå vilka problem det innebär för arbetsplatsen att behöva leta efter en vikarie, samtidigt som han inte får besked om när jag kan komma tillbaka. För mig är det viktigaste att operationen går bra, tankarna på jobbet och vikariefrågor kommer i andra hand.

Det blir långa dagar, svårt att veta vad jag förbereder mig inför. Samtidigt inser jag att detta inte blir den sista operationen, den är en i raden av de reparationer som behövs för att min kropp ska fortsätta att fungera. Man får lämna in sin kropp då och då på "människoverkstaden" för att få den fixad. Tyvärr kan man ju inte direkt lacka om kroppen efteråt utan man lär sig leva med lite ärr här och var. De blir som minnen av de reparationer man gjort.

Sedan kommer dagen R – som i Reparation. För 80 kr per dygn får jag ingå i en egen dokusåpa. Jag erbjuds helpension, del i fyrbäddsrum samt service dygnet runt. Jag behöver bara ringa på klockan så kommer personalen för att hjälpa mig. Jag får också möta många nya okända människor, det ingår i rumspriset. Jag får möta mina "reparationsgrannars" familjer och vänner och ta del av allt som sägs genom tunna tygdraperier. Inte bara samtal förresten, utan alla ljud delges mig dygnet runt. Då längtar jag hem och hoppas att detta var sista gången, även om jag innerst inne vet att jag aldrig kan fly från att jag har ett större reparationsbehov än andra människor.

Snart är det dags. Då har min kirurg plockat fram både hängslen och livrem för att vara säker den här gången, förberedd för att kunna mota tarmvred, blodförgiftningar och blodproppar i dörren. Efter den här operationen vill jag möta våren hemma, inte från sjukhusfönstret!